Տէմիր —. ընկնե՛ալ խարիսխ. jeter l'ancre.

Շաֆագ —. ծագիլ. poindre, se faire jour.

Պէնղի —. գունատիլ. սլաքիլ. դրչիգունիլ. գունատիլ. blêmir, pâlir, changer de couleur.

Ամբոպ թուքմագ. մեծամեծ կարդիլ. faire le fendant, faire des fanfaronnades.

Ամմաճա, գ. բազէ. épervier.

'Ամն, ա. մարի. արկ. tanière, repaire.

Ամնապ, ա. յ. թընապ, էզ։

'Ամշ, ա. ծարաւիլ. ծարա՛. avoir soif, soif.

'Ամշա, } ա. ծարաւի. qui a
'Ամշան, } soif, altéré de soif.

— օր. ծարաւիլ. avoir soif.

— էթ. ծարաւեցուցանիլ. altérer, causer de la soif.

— նամշան. ցանկացող. désireux.

'Ամուշ, ա. ղրաանդիլ. décrépit.

'Ամուք, ա. գրեթէ է ուր սարսի. qui a un penchant pour qn., affectionné.

'Ամուքէ(թ), ա. սրանչելի յօժարութիւն, ուր սա՛. էրուխրէ. գ՛ա՛ր. penchant pour qn., affection, bienveillance, faveur, tendresse.

'Ամուքէղի, գ. բարեյօժար. բարեւ՛ար. bienveillant, bien affectionné.

Ամպա, ա. յ. թըպի, էզ։

Ամպա', ա. յ. թըպ', էզ։

Ամպա', ա. խիրի սաղրէղի. très-sale.

Ամպագ, } ա. յ. թապագ,
Ամպըգա(թ), } թապագա(թ), էզ։

'Ամսան, ա. քանիլ. éternuer.

'Ամսէ(թ), ա. քանիւն. éternûment.

— էթ. քանիլ. éternuer.

'Ամսէի սուսկ. արեւածագ. le point du jour.

Ամվագ, ա. յ. թավգ, էզ։ 1։

Ամվաս, ա. յ. թաուս, էզ։

Ամվար, ա. յ. թավը, էզ։

Ամվէլ, ա. էզ. աթավիլ, յ. երկայնագոյն. plus long.

Ամտրմագ, գ. դալ ընկնելիլ, ձգիլ. faire jeter, lancer.

Ամրաս, ա. յ. թըրս, էզ։

Ամրար, ա. յ. թուրբէ(թ), էզ։

Ամրըգա(թ), ա, յ. թարիգ, էզ։

'Ամֆ, ա. գարձուցանիլ. 2. դարձիլ. յօժարիլ. յօժարութիւն, ուր սա՛ սի. 3. ալդ բանիլ. tourner; 2. pencher, incliner vers un côté, penchant, inclination pour qn.; 3. jonction d'un mot à un autre.

— էթ. գարձուցանիլ է մի կողմ. tourner vers un côté.

Էսաամը 'ամֆ. լաղկանդ վէ, (վիւ, ու.) la conjonction vé, (vu ou).

Հուրմուքը 'ամֆ. լաղկագի. les conjonctions,

Ամֆալ, ա. յ. թըֆալ, էզ։

Ամուէկա,
Ամուէր,
Ամուէրկա, } գ. վէշապ. dragon.

'Ամիգ, ա. էզ. 'ամամիգ, յ. ուրիշ՝, խանդէ. qui empêche, qui détourne.

— օր. ուրիշ՝. détourner, empêcher.

'Ամիզ, ա. փոխարէն. ce qui est donné en échange.

Ա'իզզա, } ա. յ. 'ազիզ, էզ։
Ա'իզզէ(թ), }
Ա'ինէ(թ), ա. յ. 'ինան, էզ։

Ամիպ, ա. ուր գարձայայարէն յետ. qui revient.

'Ամսա, ա. ուր. 'ամսէ, էֆ. ուր այարէն գարձ ուրէ. 2. պարգևատուն. ուր պարգևցի, հայր յինչ. պարգևցիլ. qui retourne, revient; 2. qui se rapporte à qc. qui regarde, concernant.

— օր. այարէն յետ գարձիլ, գալ. 2. պարգևցիլ. հայիլ. retourner, revenir; 2. regarder, se rapporter à qc., concerner.

'Ամսէ(թ), ա. էֆ. էզ. 'ամամսա, յ. 'ամսա, ուր. 2. լսեմ. օգուտ. 3. հասարակ. 2. ce qui revient à qn., profit, avantage, utilité; 3. revenu, rente.